

מתוך ספר לקוטי הלכות *

השבת של

רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

השמטות ו' *

פעם אחת אמר רבנו ז"ל למוהרנ"ת: עוד יהיה כדבר הזה, שאתה תסע פעם בכפרה של חשובים [דוא וועסט נאך אמאל פארין אין א קארעטען]. ונתפחד מוהרנ"ת מזה מאד, שלא יהיה לו נסיון בזה של מפרסם, חס ושלום.

פעם אחת הלך, ולא היתה לו עגלה לסע על הציון הקדוש, והלך רגלי. באמצע הדרך נסע איזה נגיד עם 'קארעטע', וראה שמוהרנ"ת הולך רגלי. בקשו שישב איתו על ה'קארעטע', וכן עשה. ונתמלא מלא שמחה מזה, כי כבר נתקומו דברי רבנו ז"ל, ולא יתפחד עוד על נסיון של מפרסם.

השמטות ו"א *

פעם אחת, היו מנחות אצל רבנו ז"ל שתי מצות: אחת של שמורה ואחת בלתי, והשמורה ... (ההמשך מעבר לדף)

ידי הצדיק האמת בחינת יוסף שזוכין ישראל לבקשו עד שמוציאין אותו ומתקרבים אליו. ועל ידי זה זוכין לגאולה שלימה ולהשיר שיתער לעתיד. אשרי הזוכה ומחכה ומשתוקק לזה באמת (הלכות כבוד רבו ג' - אות כ"ב לפי אוצר היראה - צדיק, אות קל"ט):

מה יג והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים

בשזוכין לתקון הברית בשלימות על ידי זה מעלין כל הכבוד וקדושה מן הסטרא אחרא ואז זוכין לקבל כבוד גדול גם מהם בעצמם שזה בחינת הכבוד הגדול שהיה ליוסף במצרים כמו שפיתוב: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים וכו' (הלכות חובל בחברו ג' - אות י"ג לפי אוצר היראה - כבוד, אות כ"ד):

מה יג אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה

למובן בספרים שבוה הפסוק מרמז כל סוד גלות ישראל, ועקר הוא גלות הנפש כל העליות והירידות העוברים על איש הישראלי שזה עקר סוד הגלות והגאולה שהכל בבחינת אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה, שזהו בחינת ירידה תכלית העליה, כמובא. והעקר הוא התחזקות שצריכין להתחזק מאד מאד בתקף התגברות מרירות הירידה עד שנדמה שכמעט כמעט חס ושלום, שדיקא משם

* לעילוי נשמת *

זבולון שמש בן יצחק ושפרא, ז"ל

ולהצלחת בנו אמנון בן אסתר נ"י ברכה, זיווג הגון וכו'

מה ה ועתה אל תעצבו

כל מי שבא אל הצדיק בתוך כלל הקבוץ הוא גם כן בכלל צדיק. כי באמת ועמך כלם צדיקים. כי יש בכל אחד מישראל נקדת האמת שהוא בחינת צדיק, ששם מקור השמחה בחינת שמחו צדיקים בה'. אך מחמת מרירת הגלות בכלל ובפרט ועלם בחינת צדיק שיש אצל כל אחד.

אבל תיכף שמתקבצים אל הצדיק שהוא איש אשר רוח בו, מאיר בחינת נקדת צדיק שיש אצל כל אחד. ועל ידי זה נתרבה השמחה בחינת אור צדיקים ישמה. וזה בחינת מה שאמר יוסף לאחיו ועתה אל תעצבו, כי מאחר שזוכין להתקבץ יחד אל הצדיק האמת בחינת יוסף, בודאי אין להתעצב עוד רק צריכים לשמח הרבה, בחינת ברבות צדיקים ישמח העם (הלכות ברכת הודאה ו' - אות מ"ב לפי אוצר היראה - צדיק, אות ס"ה):

מה ה פי למחיה שלחני אלקים לפניכם

כמו שאמרו רבותינו ז"ל שנתפזרו השבטים בכל שערי מצרים לבקש את יוסף במסירת נפש אם ליהרג חס ושלום וכו' וזה היה תקון למה שפגמו תחלה בכבוד יוסף הצדיק. עד שעל ידי זה זכו שנתודע להם יוסף וכו' לכל טוב על ידו בבחינת פי למחיה שלחני אלקים לפניכם וכו'. כמו כן צריכין בכל דור ודור לשוטט ולבקש מאד מאד את הצדיק האמתי בחינת יוסף בכל מיני חפוש במסירת נפש ממש.

פי עקר החיות והקיום והשארית של כל ישראל וכל העולמות התלויים בהם הכל על

בס"ד - לאחינו בית ישראל

היום, כולם יודעים!

תורמים בקלי קלות,

להפצת אורו של רבנו הקדוש

בארץ ובעולם...

פשוט, נכנסים לבית הכנסת,

ועם כרטיס אשראי, תורמים לעלון

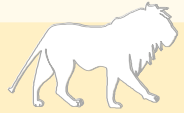
במערכת "קהילות" - מקישים:

"השבת של רבי נחמן מברסלב"

או מספר 46493

* ומזכים את עם ישראל בתוספת אורה וקדושה *

ישר כוחכם

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

למה לא להפסיק?

= פעם =

... פעם אחד מהחברים, הסיע את ר' ישראל בכסא הגלגלים, ואותו חבר הקפיד וכעס בלבו על כמה ילדים שהיו סביבו, שהציקו לו, פנה ר' ישראל לחבר אחר ואמר לו, קח ממנו את כסא הגלגלים הוא רוצה להרוג אותי.

פעם יהודי שלא היה כל כך מקרב לר' ישראל, התחיל מעצמו קצת לשמשו, ולעשות דברים בשביל ר' ישראל. אחד מהחברים הקפיד בלבו על אותו יהודי, בנמוק שהוא לא עשה כמו שצריך והוא לא יודע וכו', וכו', לפתע פנה ר' ישראל אל החבר ואמר לו, אני מוחל לך, אבל תפסיק להרביץ לי וכו', כמרמזו לו על חמרת עוון קפדא, אפלו בלב.

פעם בעת שמחה ורקודים של החברים, שהיה ברחוק מר' ישראל, התקוטטו שני ילדים שהיו במקום, והגיעו קצת להכאות וכו', וכן במהלך הקטטה אחד מהילדים שהיה אהוב על ר' ישראל היה ללא כפה. אחד מהחברים כשראה זאת, הקפיד בלבו וכו', וכשנכנסו לר' ישראל בלויית הילד הנ"ל, פנה ר' ישראל לילד ואמר לו, העקר לא להרביץ.

= למווד (חלק א') =

בחורי ישיבה באו פעם לבקר את ר' ישראל, והוא ספר להם בשבח הגאון מוילנא בספור הידוע, שרמזו לאחותו שאין לו זמן לדבר כי הוא צריך ללמד, אף-על-פי שזה יותר מעשרים שנה שלא ראה אותה, והיה מוכן שרצה לחזק אותם בשמירת הזמן ובהתמדת הלמוד. (חורף תשנ"ב)

פעם הוכיח ר' ישראל אחד מהחברים שיזוהר מאד שלא ירבה בדברים בטלים, ואמר לו: "בגלל הפגם הזה לוקחים הן אדם בעולם הבא וחותרים לו ידים ורגלים". ואמר לאחד: "יש אנשים שכל החיים שלהם רצו לעשות תשובה, ובסוף מתו בלי תשובה".

כבר מבאר שערך העבודה הוא תמימות ופשיטות בלי חכמות. גם אין צריכין לחקר הרבה בעבודתו ולרדף אחר חמרות יתרות. כי כל זה הם בלפולים ודמיונות מהבעל דבר לבטלו מעבודתו, ואין הקדוש ברוך הוא וכו', וכמו שאמרו רבותינו ז"ל לא נתנה תורה למלאכי השרת. וכל אלו החכמות דחינו מה שחושבין יותר מדי בעבודתו (שקורין: איבער-טראכטן), הם מפילין את האדם מעבודתו יתברך. והחכמה הגדולה שבכל החכמות לבלי להיות חכם כלל, רק להיות תם וישר בפשיטות (ל"מ, סימן מד).

החכמות מויקים מאד להאדם, והחכמים נלפדין בחכמתן של עצמן. וצריך להתרחק מאד מכל מיני חכמות שיש לקצת אנשים שהם חכמים בעיניהם, ונדמה להם שהם יודעים חכמות גדולות בעבודת ה'. כי כל אלו החכמות הם שטותים גדולים, כי אין צריכין אלו החכמות כלל לעבודת הבורא יתברך, כי העקר הוא רק תמימות ופשיטות ואמונה שלמה בהשם יתברך ובצדיקי אמת. אף על פי שגם בהתמימות צריכין לזהר לבלי להיות שוטה, אף על פי כן חכמות אין

נהנה מהעלון?
מעריך את תורתו של
רבי נחמן?

אנו צריכים מספר נדיבי לב
להוראות קבע חודשיות
בסך 200 ₪

כדי להמשיך להוציא
עלון צבעוני ומושקע,
לשמח נפשות ולקרב לבבות!
לפרטים: 052.7146196

סיפור השבוע

* השמטות י"א *

... (המשך הסיפור) ... והשמורה היתה יותר קרובה לרבנו ז"ל. והיית רבנו ז"ל השמורה ולקח הבלתי, ואמר: באשר לוקחים מצה ביד, לוקחים את קדשא-ברוך הוא בעצמו ביד [אז מען נעמט א מצה אין דער האנט, נעמט מען קודשא-ברוך הוא אין דער האנט], כי המצות הן באחדות עם השם יתברך, כמובא בלוקוטי מוהר"ן, סימן ה'.

צריכין כלל. ויכולין לבוא לשמחה גדולה על-ידי תמימות ואמונה בפשיטות גמור (שם).

... רבנו של עולם, אדוני מלכי ואלקי, אבי גואלי ופודי, צור לבבי וחלקי. הלא אתה יודע בעצמך עצם רחמיך ואהבתך אלי, וכמה נפלאות ונסים וטובות בלי שעור עשית עמדי, ואיך תוכל להתאפק כל-כך מלעזור ומלהושיע לי ישועה שלמה לגאלני גאלה שלמה שאין אחריה גלות, שאזכה לשוב אליך באמת בבחינת תשובה של שבת, הלא אין דבר נמוע ממך, כמו שכתוב, היפלא מה דבר.

רחם עלי מלא רחמים, ואל תשליכני מן האמונה לעולם, ואל תעשה עמי כחטאי ואל תגמלני כמפעלי, רק תחננו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ותחזקני ותאמציני באמונתך הקדושה תמיד, ואזכה בכל עת לדבר ולהודיע האמונה בפי עד שאזכה לתכלית שלמות האמונה באמת באפן שאזכה לשוב על-ידיה אליך באמת בתשובה שלמה פרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים.

וכפי לילך ולהתנהג בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות של העולם כלל, ולא אדקדק יותר מדאי בחומרות יתרות (שקורין: איבער טראכטן). שאינם פרצונך, ולא אחשוב מחשבות יתרות: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה נ"א)

שבתות הר"ן

טוב מאד להשליך
עצמו על השם יתברך
ולסמך עליו.

וכשבא היום, צריכין
למסר כל התנועות שלו
ושל בניו ושל התלויים
בו על השם יתברך,
שיהיה הפל פרצונו
יתברך.

שבת שלום

